

mindre Skatteydere udrede af deres virkelige Indtægt. Denne Tanke har jeg paa et tidligt Stadium af Valgretsforhandlingerne udkastet, men den fandt ingen Tilslutning. — Som andet Alternativ er der de Bestemmelser, der indeholdtes i det af Regeringen i sin Tid fremsatte Forslag om Ændringer i den kommunale Beskatning, Bestemmelserne om kvalificeret Majoritet i Skatteudskrivnings- og Laanespørgsmaal, Bestemmelser, som jeg ser, at Højremindretallet har optaget i sit Forslag. Om begge disse Alternativer er jo imidlertid det at bemærke, at de kun eller i hvert Fald i det væsentlige kun tage Sigte paa Skatteudskrivningsspørgsmaalet, medens det maa erkendes, at der er underlagt Kommunestyrelsen andre overmaade vigtige Opgaver. — Under de foreliggende Omstændigheder har jeg derfor fæstet mig ved og maa ubetinget foretrække den Ordning, der er foreslaaet af den frikonservative Gruppes Repræsentanter i Valgretsudvalget i det Forslag, der fremsattes i Fjor, Forslaget om en Todeling af de kommunale Vælgere efter Anciennitet, altsaa efter Modenhed, efter Ansvarsfølelse, Selvstændighedsfølelse, kommunal Indsigt og kommunal Interesse, og saaledes, at den yngste Vælgerhalvdel fik en Stemme og den ældste Vælgerhalvdel fik to Stemmer, altsaa lige Ret for alle, Arbejderen i fuld Sidesstilling med Kommunens højeste Skatteyder, og vel at mærke lige Forhold for By og Land. Det saaledes valgte Kommuneraad eller Sogneraad vilde jeg da lade vælge Amsraadet i alt væsentlig efter det Princip, der er angivet i Regeringsforslaget. Vil man saa hævde, at en saadan Sammensætning af Kommuneraadet ikke betyder noget realt i Henseende til Betyggelse for sundt Maadehold i Kommunestyrelsen, saa vil jeg sige, at efter min Overbevisning, som er udtaget af foreliggende Kendsgerninger, vilde en saadan Valgmodus til Kommuneraadene betyde noget realt, medens de privilegerede Amsraadsvælgere i saa Henseende ikke betyde noget som helst.

Denne Ordning vilde jeg altsaa ubetinget have foretrukket, og min Tendens i den Retning mindskes ikke ved Bevidstheden om, at det efterhaanden maa siges at være en udsat Post, hvorpaa de privilegerede Amsraadsvælgere ere stillede. Hvem vil egentlig livsforsikre dem til en overkommelig Præmie? Mon den højtærede Finansminister er villig dertil, Finansministeren, som, efter hvad der uimodsiget er blevet hævdet, paa et Møde i Fjor

karakteriserede Institutionens Opretholdelse som en Kadeau eller en Indrømmelse til den menneskelige Dumhed? Hvorfra skulle vi egentlig faa Fanevagten til disse Amsraadsvælgere? Mon Byvælgernes skulde være rede til at stille sig i Position for at gardere dem? Neppes, saa vist som man fra mange Sider hører fremsat den Paastand, at det er Byernes Skatteydere, som komme til at udrede Krigsomkostningerne ved den Ordning, som her tilsigtes. Eller mon Fanevagten skal søges hos den Del af Regeringspartiets Medlemmer, som paa forrige Sommers Vælgermøder hævdede: Nu løse vi Valgretsspørgsmaalet saaledes, at der kun bliver et Hjørne, de privilegerede Amsraad, tilbage, og saa tage vi det Hjørne i næste Omgang. Nu sagde det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) ganske vist nys, at Sommerens Vælgermøder havde tilstrækkelig tydeligt tilkendegivet, at Vælgerbefolkningen ønskede en Løsning af Spørgsmaalet i den Retning, som er angivet i Kompromisforslaget. Jeg tror dertil at turde sige, at først og fremmest ønsker man dog vel en Løsning, hvor ogsaa dette Hjørne er taget allerede nu i første Omgang, men subsidiært ønsker man kun en Løsning paa Vilkaar af, at man i næste Omgang kan tage det paagældende Hjørne. Og hvorledes man end vender og drejer det, er jeg overbevist om, at jeg har Ret, naar jeg hævder, at de privilegerede Amsraadsvælgere ere bleve stillede paa en udsat Post, og at de i alt Fald ville gøre vel i at holde sig parate til med forholdsvis kort Varsel at beskikke deres privilegerede Vælgerbo.

Jeg er enig med det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) i, at Øjeblikket turde være inde til, at der maa tilvejebringes en Løsning af det foreliggende Spørgsmaal, og ogsaa jeg er rede til i saa Henseende at gøre de Indrømmelser, som Tiden, Udviklingen og den foreliggende Situation maa siges at kræve. Men dermed er ingenlunde sagt, at jeg er rede til at række Haand til en hvilken som helst Løsning, og den Løsning, som her ligger for gennem Kompromisforslaget, som jeg her omtaler, synes mig at være overmaade uheldig, for ikke at sige uheldigst mulig. Thi ikke ret vel kan jeg tænke mig det passende Maadehold i Kommunestyret betrygget under en uheldigere Form end denne, at man indsætter en Appellinstans i Form af et under Medvirken af privilegerede Vælgere valgt Amsraad, over hvilket man atter som Højesteret sætter selvste Vælgerflertallet.